

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Lupo cxxiii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De sancto

Lupo

num diu perditū quero. Qui ait. Vir ille quē que-
ris ante paululū pro xpo decollatus est et in tali lo-
co sepultus. Tunc se psteruens in orōne ait. Dñe
qui me semp in castitate seruasti. non pmittas me
amplius duris itinerib⁹ fatigari aut corpus meuz
vltcrius de loco isto moueri. Cōmendo tibi famu-
laz meā que ppter me tāta sustinuit. fratresq; meū
quē hic videre non potui. fac vt in regno tuo vide-
re merear. finita orōne migravit ad dñm. Quod
videns eius famula cepit flere. qz ad sepelienduz
necessaria non habebat. Predictus aut vir pconē
p ciuitatē misit vt homines ad speliendū mulierē
peregrinā venierēt. Qui veniētes honorifice eā se-
pelierunt. **H**ac quoq; die fitefētū sancte sabine q
fuit vxor valerim militis q cū nollet sacrificare sub
adriano imparoꝛe decollata est.

De sancto lupo cx xiii A

Lupus apud aurelianū ex genere regali or-
tus. dum cunctis virtutibus eniteret seno-
nensis archieps est electus. Qui cum omia
fere paupibus erogaret et quadā die plurimos ad
cōiuiua inuitasset. cū vinū ad medium non habe-
ret sic respondit ministro. Credo q deus qui vola-
tilia pascit nostrā pficiat caritatē. Et statim nūcius
affuit qui centū vini modios adesse pforibus nū-
ciauit. Cum omnes de curia sibi vebementer de-
traherēt q virginē dei famulā et filiā pdecesso-
ris sui nimis immoderate amaret. coram detrahē-
tibus ipam virginē apprehendens osculatus est
eas dicēs. Nichil nocēt homini verba aliena quē

ppria nō maculat cōscientia. Quia em ipaz deum
amare ardentē cognouerat. cam mēte purissima
diligebat. Cū rex francoꝝ lorarius burgundiā in-
trans senescallum suū contra senones direxisset et
ciuitatē obsideret. sanctus lupus ecclesiā sancti ste-
phani ingressus campanā pulsare cepit. Quā bo-
stes audiētes tantus eos terror inuasit vt nisi fuge-
rēt mortem se euadere nō putarent. Tandē obtē-
to regno burgundie cū rex aliū senescallū senonē
misisset. et beatus lupus ei cū muneribus nō occur-
risset. indignat⁹ nimis adeo eū apud regē infama-
uit. vt rex beati lupū in exiliū destinaret. Qui ibi
in doctrina et miraculis valde emicuit. Interea se-
nonici quendā ep̄m qui locū sancti lupi inuaserat
occidētes vt sc̄tus lupus de exilio rediret a regē im-
petrauerunt. Quem rex videns exilio tabefactum
ira diuinitus est mutatus vt corā illo pstratus ve-
mas peteret. multisq; auctū muncib⁹ sue restituit
ciuitati. Qui dū p parisijs remearet ei m̄stra incar-
ceratoꝝ turba aptis hostijs solutisq; viculis obuia-
uit. Quadā die dñica dum missaz celebraret lapsa
est celitus gēma in eius sancto calice. quē rex iter
suas reliquias collocauit. Rex clotaricus audiens
q campana sancti stephani in sono miram habe-
ret dulcedinē. misit vt parisijs deferret. vt ab ip̄o
sepius audiret. Sed cum sancto lupo displicisset
mox vt de v:be senonica delata est. soni sui dulcedē
nē perdidit. Qd rex audiēs statim restitui eā iussit
statimq; sono reddito isonuit septimo ab v:be mi-
liario. Itaq; sanctus lupus obuiā p̄xit. et qd do-
lēs pdiderat cū honore recepit. Nocte quadaz cuz
oraret instinctu dyaboli vebemēter sitiens iussit si
bi aquā frigidā deportari. Dolos aut intelligēs in-
mici puluinar suū sup vas posuit. et ibi dyabolū in-
tus inclusit. qui tota nocte vociferando vlulare ce-
pit. facto aut mane. qui clā temptare venerat in
die cōfusus abscessit. Quadā aut vice dū more soli-
to ciuitatis ecclesias circumisset. rediēs domū au-
dit clericos suos rixantes. eo q mulieribus fo:m-
cari vellēt. Qui ecclesiā intrās p eis orauit et mox
ab eis omīs stimulus temptatiōis abscessit. veniē-
tesq; ante illum veniam postulauerunt. Tandem
multis clarus virtutibus in pace quicuit. Claruit
circa annos dñi. dc. x. tempore era clij.

De sancto mamertino cx xiiii A

Mamertinus prius paganus cū ydola quadā
vice coleret vnū oculum pdidit. et vni⁹ ma-
nus ariditatē incurrit. Qui dū se deos offen-
disse putaret. et ad tēplū ad adorandū ydola per-
geret. obuiabat ei vir quidā religiosus noic faui-